

Reconstructie: Waarom zwichtte Utrechtse Hogeschool onder druk van handjevol anti-Israël-activisten?

Posted on 3 februari 2024 by Bart Collard

De reeks lezingen over de Holocaust en antisemitisme, een samenwerking tussen het CIDI en de Hogeschool Utrecht (HU), gaat toch door. Eind goed al goed? Deze casus laat zien wat er mis is in sommige takken van het Nederlandse hoger onderwijs.

Wat gebeurde er precies? De HU annuleerde vrijdagochtend (26 januari) de reeks lezingen, die op 7 februari zou beginnen. Onbekend was nog of de reeks op een later moment doorgang zou vinden. Een woordvoerder van de HU verklaarde daarover aan *De Telegraaf*:

'Wij willen namelijk een diverse en gebalanceerde dialoog faciliteren rond dit onderwerp. We hebben meer tijd nodig om de gebeurtenissen van 7 oktober en daarna in breder perspectief te plaatsen, met ruimte voor uiteenlopende meningen en overtuigingen.'

Verontwaardigde reacties

Kennelijk wilde de HU een tegengeluid laten horen omtrent de gruweldaden van het naziregiem. Zouden complotdenkers, waaronder holocaustontkenners, een podium krijgen op de hogeschool? Het lijkt niet nodig om een 'tegenperspectief' te plaatsen bij een lezingenreeks over de Holocaust. Net zo min als je een creationist zou horen uit te nodigen bij een lezingenreeks over evolutie op eilanden.

Na verontwaardigde reacties, van onder anderen demissionair minister Dilan Yesilgöz, veranderde de HU haar berichtgeving op zondagochtend (28 januari). Niet langer zou het gaan om de gebalanceerde dialoog, maar, zo stelde *De Telegraaf*:

'De veiligheid van sprekers, studenten, docenten en bezoekers kan nu niet gewaarborgd worden', zo schreef de HU op haar website. Toen werd doorgevraagd bleek echter dat de veiligheidssituatie tussen de twee persmomenten is veranderd. Zondagmiddag stelde collegevoorzitter Wilma Scholte, in tegenstelling tot alle eerdere communicatie van de HU: 'De suggestie dat wij onderwijs over de holocaust verbinden aan de huidige spanningen werpen wij verre van ons.'

Toen bleek zondagavond ineens dat de reeks toch door zou gaan, maar op een later moment in 2024. Maandagmiddag bleek vervolgens dat de reeks toch op de oorspronkelijk geplande datums zou doorgaan.

Wat zorgde voor dit gedraai? De Utrechtse 'community' New Neighbours (NN) was tegen de lezingenreeks en nodigde de HU uit tot een gesprek op 17 januari. Op 18 januari bleek dat zij de HU wederom hadden uitgenodigd voor een gesprek. NN bleef de HU op sociale media taggen in berichten. Uiteindelijk vond een gesprek plaats.

Na de aanvankelijke cancelling van de reeks op vrijdag 26 januari schreef NN dat de reeks is gecanceld 'na kritiek op samenwerking. Later meer hierover. Maar je uitspreken werkt'. Ook in de kantine van de HU was na het gesprek met NN op die dag op een scherm te lezen: 'New Neighbours Utrecht noemt de samenwerking tussen CIDI en HU "totaal onverantwoord en zeer bedenkelijk".'

Bestuurders willen geen gedoe

NN lijkt actief te zijn geworden na de terroristische aanslagen van Hamas op 7 oktober. NN lijkt te steunen op drie activisten wiens namen mogelijk niet echt zijn: (1) Rama Abdulhadi, een Palestijns-Nederlandse die medische wetenschappen studeert aan de Universiteit Utrecht. Abdulhadi en NN lijken nauwe banden te onderhouden met Utrecht4Palestine, dat allerlei demonstraties lijkt te organiseren tegen Israël. (2) Ene Rawan Awad en (3) ene Medhat. Zij lijken uit cultureel of religieus perspectief te strijden tegen Israël en het CIDI.

Wellicht vraagt u zich af wat de relevantie van zo'n ogenschijnlijk onbeduidende actiegroep is waarvan u nog nooit gehoord had. Precies hier toont zich de relevantie. Ze gebruiken methoden waarvoor bestuursorganen vrezen; zoals het regelmatig taggen, het dreigen met acties; het *namen-and-shamen* en het oproepen tot boycots. Ze weten dat bestuurders geen 'gedoe' willen en daarom snel zwichten voor hun wensen. Dat geldt eens te meer als het om Israël gaat, waartegen al jaren een serieuze lobby geactiveerd is in Nederland; vooral op hogescholen en universiteiten.

Zwakke knieën

Sinds de terreuraanslagen door Hamas van 7 oktober en de Israëlische reactie daarop ligt dit nog gevoeliger in academische kringen. Wierd Duk stelde dat 'het anti-Israëlische sentiment onder studenten en docenten op hogescholen en universiteiten hoogtij viert'. Dat de HU zwicht voor activisten toont de zwakte van het bestuur aldaar aan. Of gaat het verder en laat het zijn eigen anti-Israëlische aard zien? Dat zo'n bestuur zwakke knieën toont, is kenmerkend voor het handelen in woke-tijden en is uitgebreid door Coen de Jong beschreven in *Wokeland*.

Tot slot moet worden ingegaan op het punt dat er een veiligheidsrisico zou spelen bij de lezingenreeks. Dat is best geloofwaardig. De afgelopen maanden zijn meerdere aan het jodendom gerelateerde evenementen afgelast; de meeste in verband met de veiligheid. Dat gold voor een herdenking van de terreuraanslagen van 7 oktober door de Bulgaarse ambassade in oktober 2024.

Ook de joodse Stichting Emmer Sjoel Sjemmesj stopte haar activiteiten in de voormalige synagoge in Emmen voorlopig in verband met veiligheid. Israëlische

ondernemers sloten tijdelijk hun zaken in Nederland. Diezelfde maand ging een lezing in Kamp Westerbork niet door vanwege bedreigingen. Er was twijfel over de voortgang van meerdere Kristallnachtherdenkingen; uiteindelijk werd in Groningen de jaarlijkse stille tocht voorafgaand aan die herdenking geannuleerd.

Falen van de samenleving

Als de HU signalen van serieuze dreigingen heeft ontvangen dan is dat vreselijk. Maar is dat niet juist een extra reden om de reeks door te laten gaan? Het annuleren van evenementen uit veiligheidsoverwegingen is een falen van onze samenleving. In dit geval gaat het zelfs om een specifiek falen van de HU. In de woorden van Yoeri Albrecht, directeur van De Balie in Amsterdam:

'Als wij in De Balie de deuren zouden sluiten of de gesprekken zouden afgelasten of uitstellen als er dreiging zou zijn, zouden we nauwelijks een avond open zijn. HU, het gaat er om dat je als publieke instelling je verantwoordelijkheid neemt v.w.b. educatie en publiek debat.'

Precies dit is het geval. Een lichte dreiging kan een hogeschool doorgaans oplossen met haar eigen beveiliging, al dan niet opgeschaald. Waar de dreiging toeneemt heeft de instelling contact met de politie en eventueel de NCTV. Maar het cancellen of uitstellen van educatieve programma's omdat mensen daar niet blij mee zijn en wellicht de boel komen verstoren is niet academiewaardig. Misschien wel eens te meer als het gaat om zulke vreselijke gebeurtenissen als de Holocaust, waarover we moeten blijven leren.

Bange bestuurders

De Hogeschool Utrecht is gezwicht voor activisten, heeft flink gezwalkt, maar is nu weer de juiste weg op geduwd. Het is typerend gedrag voor bange bestuurders die opereren in een wokecultuur. Dat de lezingenreeks doorgaat is goed nieuws, maar van deze casus dienen besturen van andere onderwijsinstellingen lering te trekken. Toegeven aan zeurende of intimiderende activisten om geen gedoe te hebben past niet in de academische wereld.

*Van **Bart Collard** verscheen onlangs 'Het recht op desinformatie'. Het boek is overal te koop en te bestellen, zoals ook in de winkel van Wynia's Week. Kijk **HIER**.*

*De donateurs maken **Wynia's Week** mogelijk. Doet u mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk **HIER**. Hartelijk dank!*